

Náš profesor fyziky byl šprýmař. Často nám dával absurdní hádanky a královsky se bavil, když jsme nenacházeli odpověď. Vzpomínám si na jednu opravdu vypečenou. „Jaký je rozdíl mezi vránou? ??? Žádný. Má obě nohy stejné, zvláště pak pravou,“ smál se na celé kolo.

Označit místostarostu Pavla Pacala (Pro Třebíč) šprýmařem mi nějak neseď. Jeho absurdní výroky poslední doby jsou míněny smrtelně vážně, byť nemají k absurditě daleko. Tak třeba na dnešní tiskovce města. Rada města schválila pololetní odměny pětadvaceti ředitelům městských příspěvkových organizací. Novináře zajímalo, jaká byla nejvyšší odměna a jaká nejnižší. Bez jmen příjemců, bez informace, které organizace se to týká. „To vám neřeknu,“ děl Pacal se zarputilým výrazem ve tváři. „Odporuje to Zákonu o ochraně osobních údajů,“ tvrdil umíněně.

Čí údaje mají být chráněny? Kterého z ředitelů, když se neví, o koho jde? Veřejnost má právo na informaci o tom, jak je nakládáno s veřejnými prostředky, platy ředitelů nevyjímaje. A to i jmenovitě, jak nedávno rozhodl ústavní soud. Nelze se vymlouvat na to, že ani někteří ministři neuposlechli. Za tím bude asi něco jiného.

Již dlouho se spekuluje o tom, že někteří ředitelé berou odměny ve výši, která mnohonásobně převyšuje průměr ostatních vedoucích. Potom je ovšem opravdu nutno výši extrémních odměn utajit nejen před daňovými poplatníky, ale i před kolegy nadhodnocených. A o čí „ochranu“ tedy doopravdy jde? Zřejmě o ochranu radních, kteří pro tu nestydatost zvedli ruku.

Jaký je rozdíl mezi ředitelkou? No přece žádný. Má obě pololetní odměny, s prominutím, ulítlé.

František Ryněš